

Του Γεωργίου Παπασίμου Δικηγόρου

Site: <http://www.gpapasimos.gr/>

Twitter: @PapasimosG

Η επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού στην Άγκυρα, ως ανταπόδοση της...

επίσκεψης Ερντογάν στην Αθήνα, τουλάχιστον δεν εξελίχθηκε σε επικοινωνιακή τραγωδία, εν σχέσει με το «θυελλώδες» παραλήρημα του Ερντογάν στην Αθήνα, όπου ευθέως και επιθετικά είχε μιλήσει για αλλαγή των όρων της Συνθήκης της Λωζάνης και για την «Τουρκική μειονότητα» στην Θράκη. Τώρα, ως οικοδεσπότης εμφανίστηκε περισσότερο ήπιος, χωρίς να επιδοθεί σε «λεκτικές ακροβασίες» κατά την κοινή συνέντευξη Τύπου.

Πίσω από αυτό το επιτηδευμένο από την Τουρκική πλευρά «ήπιο κλίμα» στις συνομιλίες, την επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού στην Αγία Σοφία και στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης, που αποτέλεσαν ένα «εύπεπτο» πλαίσιο επικοινωνιακών κυβερνητικών «θριαμβολογιών», παραμονεύουν οι σοβαροί κίνδυνοι για τα εθνικά συμφέροντα, εξαιτίας των πάγιων επιθετικών Τουρκικών επιδιώξεων στον άξονα Θράκης – Αιγαίου – Κύπρου, που εκδηλώνονται συνεχώς: Είτε λεκτικά («γαλάζια πατρίδα», «γκρίζες ζώνες», «ομογενείς αδελφοί» κ.λπ.), είτε στην πράξη, με τις χιλιάδες πλέον παραβιάσεις όλα αυτά τα χρόνια στο Αιγαίο, αλλά και τις επιθετικές κινήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο, όπου αμφισβητείται καθημερινά η ΑΟΖ της Κύπρου, με την συνεχή παρουσία του «Μπαρμπαρός» στα νερά της Μεγαλονήσου.

Έτσι, είναι χρήσιμο να αποκρυπτογραφηθούν οι πραγματικές προθέσεις και

επιδιώξεις της Τουρκίας.

Ειδικότερα:

Πρώτον, η προσπάθεια της Τουρκικής πλευράς, να ενσωματώσει σε διμερές επίπεδο το ζήτημα του ανοίγματος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ζητώντας ανταλλάγματα από την Ελληνική πλευρά στη Θράκη, αποτελεί μια διπλωματική «παγίδα» σε βάρος της Χώρας μας. Και αυτό γιατί, τα θέματα του Πατριαρχείου και του ανοίγματος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, αποτελούν εδώ και πάρα πολύ καιρό διεθνές θέμα, που δεν μπορεί να ενταχθεί στο στενό πλαίσιο των Ελληνοτουρκικών σχέσεων. Αποτελούν ζήτημα ανθρωπίνων και θρησκευτικών δικαιωμάτων, το οποίο αφορά την προστασία χριστιανικών πληθυσμών. Εξάλλου, αυτό συνιστά διαχρονική Αμερικανική θέση, η οποία έχει αποτυπωθεί και σε νόμους, που έχουν ψηφιστεί στην Βουλή των Αντιπροσώπων. Είναι, άλλωστε, κατανοητό, ότι για την Δύση, η ενίσχυση του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποτελεί ισχυρή προτεραιότητα έναντι της «απειλής πρωτοκαθεδρίας» του Πατριαρχείου της Μόσχας.

Δεύτερον, αποτελεί διαχρονικά σημαντικό εθνικό κίνδυνο ο «εθισμός» της Ελληνικής πλευράς στις πρόδηλες παρανομίες της Τουρκικής πλευράς, είτε αφορούν τις συστηματικές και εσκεμμένες παραβιάσεις του Ελληνικού εναερίου χώρου στο Αιγαίο, όπου το Νεοθωμανικό καθεστώς του Ερντογάν έχει ξεπεράσει κάθε όριο, είτε αφορούν την συνέχιση της κατοχής εδάφους της Μεγαλονήσου, αλλά και την προσπάθεια προσάρτησης των Κατεχομένων, με «εργαλείο» την απειλή χρήσης ένοπλης βίας, κάτι, το οποίο έχει ενταθεί μετά την ανακάλυψη σοβαρών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η συστηματική αυτή Τουρκική δράση, έχει ως σκοπό, μέσω του υβριδικού πολέμου, που επιδίδεται σε βάρος της Ελλάδας και της Κύπρου, να «γκριζάρει» το καθεστώς του Αιγαίου, να υπονομεύσει τον ρόλο του Καστελόριζου ως προς τον καθορισμό της ΑΟΖ της Ελλάδος και να αμφισβητήσει εμπράκτως την ΑΟΖ της Κύπρου.

Η Ελληνική στάση τα τελευταία χρόνια, όπως αυτή εμφανίζεται, στην προσπάθειά της να «εξημερώσει το θηρίο», μέσω της σύνδεσης της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και των επικλήσεων εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου, είναι προφανές ότι έχει αποτύχει, αφού δεν μπορεί, με αυτόν τον τρόπο, να ανακοπεί η επιθετική στρατηγική της Άγκυρας και ο στόχος της να επιβάλει στην Ελλάδα και στην Κύπρο ένα ιδιότυπο καθεστώς «φινλανδοποίησης».

Τρίτον, φάνηκε από τις δηλώσεις στην συνάντηση Ερντογάν – Τσίπρα, ότι συζητήθηκε η εφαρμογή ενός «οδικού χάρτη» στο Αιγαίο (οι ακριβείς όροι του οποίου θα φανούν στην πορεία), με στόχο την μείωση των εντάσεων και των κινδύνων από τα οπλισμένα αεροσκάφη, που εισέρχονται σε αυτό. Πέραν του γεγονότος, ότι τέτοια μέτρα αποτροπής είχαν συζητηθεί πολλές φορές και στο παρελθόν και δεν τηρήθηκαν από την πλευρά της Τουρκίας, ο σοβαρός κίνδυνος για την Χώρα μας είναι, ότι εάν αυτή συρθεί σε συζητήσεις με την Άγκυρα, πλην της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας, που αποτελεί την, μέχρι τώρα, μοναδική Ελληνοτουρκική διαφορά, θα νομιμοποιηθούν οι πολλαπλές μονομερείς και παράνομες Τουρκικές διεκδικήσεις, οι οποίες είχαν διατυπωθεί με κυνικό τρόπο από τον Ερντογάν στην Αθήνα, μέσα στο Προεδρικό Μέγαρο.

Συμπερασματικά, το ζήτημα της Τουρκικής απειλής πρέπει να επαναοριοθετήσει την εθνική στρατηγική της Ελλάδος, πριν να είναι αργά, αφενός, με την αποβολή

του «φοβικού συνδρόμου» της Αθήνας και, αφετέρου, με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων, που παρέχει η σημερινή εποχή της έντονης ρευστότητας και των γεωπολιτικώ ν ανακατατάξεων.